

אבות ובנים

שע"י בית הכנסת "שמואל הנביא" לעדת התרגום רח' שמואל הנביא 55

פרשת יתרו

העלוך לעילוי נשמת
ר' בוריס (חי בוי)
בן שושנה

כל הזכויות שמורות

מה אני צריך?

הציווי "לא תחמוד" שונה מיתר הציוויים בצורה בו הוא נכתב, התורה כותבת פירוט ארוך על מה מדבר האיסור או במילים שלנו - את מה אסור לחמוד: "לא תחמד, בית רעך, לא תחמד אֶשֶׁת רֵעֶךָ, וְעַבְדוֹ וְאִמְתּוֹ וְשׁוֹרוֹ וְחֻמְרוֹ" ... ולאחר כל הפירוט התורה מסכמת: **"וְכָל אֲשֶׁר לְרֵעֶךָ"**

וכאן עולה השאלה: אם אסור לי לחמוד כל מה ששייך לחברי מדוע הפירוט הזה? הרי הכל נכלל ב"כל אשר לרעך"?! אחד התירוצים היפים שראיתי לשאלה זו: התורה הביאה את הדברים כפי מחשבתו של אדם. תחילה הוא משווה בין הדירה שלו ל'וילה' של חברו - "בית רעך" ... וכך הלאה ומכך הוא ממשיך ליתר הדברים עד שהוא משווה אפילו בין הרכבים שיש לשניהם - "שורו וחמורו" ואז הוא מתחיל להתאונן מדוע הורע מזלו... "ולמה גם לי אין כמו שיש ל..."

באה התורה ומזהירה את האדם: "וכל אשר לרעך" האם אתה חומד גם את הצרות של חברך? **!! המחלות? העצבים? הדאגות? ...!** זכור!!! הדשא של השני לא בהכרח ירוק יותר...

האדמו"ר מרופשיץ זצ"ל אמר פעם: לעתיד לבוא ישב המשיח באולם גדול ויבקש מכל אחד להניח את צרור צרותיו ועושרו. לאחר מכן יכניס כל אחד לפי תורו ויאפשר לו לקחת איזו חבילה שהוא בוחר, ולאחר שכל אחד סוקר את החוץ והעשירות המצויים לפניו, בוחר הוא את הישן והמוכר - **את החבילה שלו** - אותה הניח לפני רגע...

מכאן שאין להתקנא באדם אחר ובוודאי שאין לנו לחמוד את של חברנו שהרי אינו שלנו.

זוהי הסיבה שאנו פותחים את היום בברכה מיוחדת לזה, ובכל בוקר מזכירים בברכות השחר "ברוך אתה ה' אלוהינו מלך העולם שעשה לי כל צרכי" ... ומה שאין לי כנראה שאני לא צריך.

המשיכו בחזרה על הלימוד!!

משל ונמשל

אס הקב"ה מצווה: "והגית בה יוםם ולילה" מדוע הקב"ה לא מאפשר לנו לימוד תורה בקלות, שכל אחד יגיע בקלות להיות רב ראשי? הקב"ה רוצה שרק מי שבאמת רוצה ללמוד ילמד תורה ויזכה ליהנות ממנה.

משל למה הדבר דומה: מעשה באחד אשר פתח גמ"ח לכלי עבודה. יום אחד הגיע אליו מישוה וביקש מסור חשמלי. הוא אמר לו- "זה במחסן". חיפש ולא מצא, חזר אליו. אמר לו: "נראה לי שזה אצל אימא שלי בבית". הלך אותו אחד, חיפש ולא מצא. אמר לו: "תראה... לא מצאתי". חשב בעל הגמ"ח ואמר: "נראה לי שזה בבית הכנסת..." הלך ולא מצא. חזר ואמר לו - "לא מצאתי". אמר לו המשאיל: "זה אצלי על השולחן" ... משמצא, אמר לו השואל: "למה טרטרט אותי?!" השיב האיש: "מסור זה דבר יקר, אני משאיל אותו רק למי שצריך באמת. איך אני אדע מי צריך באמת? אם אחרי כל הטרטור הזה שאתה עובר אצלי, עדיין אתה מבקש למוצאו - סימן ברור הוא שאתה באמת רוצה וצריך - ולך אני אתן!" ותוך כדי מסר לו את מבוקשו...

כן הוא הנמשל: איך הקב"ה יידע אם באמת אתה רוצה ללמוד? הוא מערים עליך קשיים. אם אתה מתעקש הוא פותח לך את מעיינות החכמה **ולפתע אתה מתחיל להבין...**

מידת חסד - סיימת לקרוא העבר לחבר

החומר מלוטט מספרי ראשונים ואחרונים

לרפואה שלימה
סוגי שולמית בת חרדה

לעילוי נשמת
רחל בת חנה

לרפואה שלימה
שמחה בת נעימה תחי'

לעילוי נשמת
רבי חיים דהאן ז"ל

לברכת והעלחת
יוסף נקי בן שרה וב"ב

"יששכר חמור גרם רובץ בין המשפתיים"
כיצד מדמה יעקב אבינו
את בנו הלמדן בכינוי "חמור?!"

הציווי לחמור נובע מכך שחמור יכול לנוח עם משאו, מה שאין כן אצל סוס שכדי לנוח חייבים לפרוק מעליו את המשא. כך גם ההבדל בין תורת ישראל לזו של הגוי: היהודי לא מפרק מעצמו את התורה כדי לעשות דברים אחרים! לכן אמרו חז"ל: "חכמה בגויים תאמין, תורה בגויים אל תאמין!" בחכמה שייך לומר מעשים לחוד וחכמה לחוד, אבל תורה היא מלשון הוראה, וחייב להיות האדם מלווה בתורה בכל משאו ומתנו.

"שאלו תלמידי את ר' זיורא - במה הארכת ימים? אמר להם, מימי לא הקפדתי בתוך ביתי... ולא ששתי בתקלת חבריי."

מילי דבדיחותא

אסא אחד שלח את בנו לקנות תרנגולת. הלך והביא - כד מלא מים. אמרו לו: בני, מה ראית להביא מים במקום תרנגולת? הסביר הבן: יצאתי לשוק לקנות תרנגולת. שיבחה לי המוכרת את תרנגולותיה, שפולן שומן. אמרתי: שמע-מינה, שומן יפה מתרנגולת. מוטב שאביא שומן. הלכתי לאיטליז לקנות שומן. שיבח לי הטבח את שומנו שבהיר הוא כשמן. אמרתי: שמע-מינה, שמן יפה משומן. מוטב שאביא שמן. הלכתי לחנות לקנות שמן. שיבח לי החנווני את שמנו, שצלול הוא כמים. אמרתי: שמע-מינה, מים יפים משמן. מוטב, שאביא מים. והרי אבא - כד מלא מים...

אלה פרשה

"כבד את אביך ואת אמך" למה רק בדיברה זו ניתן שכר "למען יאריכון ימיך"?

מבאר האברבנל: לומר לך שעיקר יסודם של הדיברות הם העברה מדור לדור שתלויים בכיבוד אב ואם כפי שאומרת התורה: "רק הישמר לך ושמר נפשך מאד פן תשכח את הדברים אשר ראו עיניך ופן יסורו מלבבך כל ימי חיך והודעתם לבניך ולבני בניך. זו הסיבה לשכר של אריכות ימים דווקא לאדם שמכבד את הוריו. שכיוון שבעצם זה שמכבד את הוריו ואת המורשת שהנחילו לו, ראוי שיישאר שנים נוספות כיוון שבזכותו עברה תורה נותנים לו אריכות ימים להעבירה הלאה...

חז"ל מציינים ששני מצוות נאמר בהן שכר שווה: כיבוד אב ואם ושילוח הקן.

כדי שיראה האדם שמצווה קלה כשילוח הקן זהה בשכרה למצווה קשה ככיבוד אב ואם ולא יבוא לזלזל באף מצווה ממצוות התורה.

ומפרנס לכל

מצעה עם הגאון רבי שמואל מסלנט זצ"ל אשר ישב על כיסא הרבנות בירושלים קרוב לשבעים שנה. בצד חכמתו ובקיאותו בתורה ובהוויות העולם, התפרסם רבי שמואל ברבים בפשטות הליכותיו עם הבריות ובאורח חייו הצנועים. אך יותר מכל הרשים את כל בני ירושלים באותם ימים בנכונותו התמידית להורות דין ולפסוק הלכה לכל דורש בכל עת ובכל שעה. פעם שאלו מקורביו של רבי שמואל את רבם הנערץ: "מדוע אין כבוד הרב קובע שעות מיוחדות לקבלת קהל, כפי שנוהגים כמה וכמה רבנים אחרים?" השיב רבי שמואל: "כל יהודי, וביותר רב ומנהיג בישראל, צריך להשתדל בכל כוחו ללכת בדרכי ה' ולדבוק במידותיו. והרי דרך ה' היא לענות לפונים אליו בכל עת ובכל שעה.

הנה אנו אומרים בברכת המזון: "שאתה זן ומפרנס אותנו תמיד, ובכל יום ובכל עת ובכל שעה". משמע שלפני ה' יתברך אין "שעות-קבלה"

ומועדים נבחרים, שבהם הוא משגיח על בראויו ומספק להם כל צרכי החיים.

גדולה תמימות מן החכמה! אבל כמה חכמה דרושה לאדם מישראל, כדי להגיע למדרגה של: "תמים תהיה עם ה' אלוקיך"?!... (רבי נפתלי מרופשיץ)

מעשה שהיה

רבי העשיל התארס עם בת נגיד גדול, וכשהגיע לשבת של עליה לתורה, דאגו שיהיה לו בית שישהה בו סמוך לבית המחותן.

ביום שישי הביט מהחלון, וראה שבבית מחותנו הכינו עיסה גדולה כדי לעשות ממנה אטריות, והניחו להתייבש כדי שיוכלו אחר כך לחתכה לפרוסות דקות, כדרך שעושים 'קוגל'.

תוך שהוא מביט בכלתו, ראה שתרנגולת עלתה על העיסה השטוחה וניקרה מהעיסה. כשראתה זאת הכלה, ניגשה אל התרנגולת וזרקה אותה בחמת זעם.

כיוון שראה רבי העשיל את התנהגותה, אמר בליבו: "וכי אני אתחתן עם אחת שיש בליבה אכזריות כה רבה?! לא! זה בלתי אפשרי. אבל מצד שני, לבזותה ברבים עוד ממש בשבת של עליה לתורה, גם זה בלתי אפשרי. חיכך בדעתו ואמר, אם כך עדיף שהם ישלחו אותי, ובלבד שלא אפגע בה..."

מה עשה? הלך לבית הכנסת ועשה עצמו כאילו הוא רוצה לגנוב את הכסף שיש בקופה של צדקה, ומשראו זאת יושבי בית המדרש, תפסוהו! גנב הוא! ומיד נתפרסם בעיר שתפסו גנב בבית הכנסת ובכך "הצילו" את הנגיד שלא "יפול בפח" עם חתן גנב וביטלו את השידוך, כרצון הרבי ר' העשיל...

לאחר מכן שאלו אביו: "אמור לי בני, מה קרה כאן? הרי יודע אני שאינך גנב, ואם כן למה העלילו עליך עלילה כזאת?!" עמד רבי העשיל וסיפר לאביו את מה שראה, שהכלה זרקה בחמת זעם ובאכזריות מרובה את התרנגולת מעל הבצק של האטריות, ואם כן אין הכלה הזאת ראויה להתחתן עמה, אבל לא רציתי לבזותה אמרתי בליבי, שעדיף שהם יבטלו את השידוך מאשר שאני אבטלו וע"י זה אפגע בנערה הזאת ותתבייש מחמתתי. נורא ואיום לראות ולהתבונן מהו כוחה של הלבנת פנים,

וכיצד לימד הרב בגישתו אותנו כיצד מתנהגים בעת המבחן...

משנכנס אדר מרבין בשמחה

פעילות בחודש אדר

קסמים ובלונים

אסיבת ר"ח אדר

לימוד אבות ובנים

5,000 עלונים נפורים

הערלות

בזכות זו אתה יכול להיות שותף!!!

קריאת תהלים

לתרומות ופרטים: 052-7656075